

Хайднъ; 1795 се преселва въ Парижъ, основава фабрика за пиана, като постепенно изоставя творчеството. П. е билъ извънредно много плодовитъ, писалъ е: много симфонии, симфони-концертанте, концерти за цигулка и пиано, дуа, триа, квартети, квинтети, сонати за цигулка и др., които сж били по вкуса на публиката, но често съ липса на единъ по-високъ идеалъ.

Плектронъ, гр., лат. plectrum, фр. plectre — малко, тънко кжсченце отъ дърво, металъ или слонова кость, служаще въ древността за натискане, при свиренето, кордитъ на лирата или китарата, а днесъ съ него си служатъ при свирене на мандолина, цитерарфа и др., както и при булгария, тамбура и сазъ.

Плень-шанъ, фр. plain-chant (musical) — наричатъ французитъ едно литургийно пѣние, произлѣзло отъ Григориянското пѣние, ксето допуска употрѣбата на тактъ и хроматични знакове. Това пѣние влиза въ употрѣба презъ XVII в. въ Франция — за особени литургии само въ нѣкой отъ конгрегациитъ. (гл. Кантусъ планусъ).

Плика, лат. plica, фр. plique — се нарича, при невмовата музика, единъ начинъ на пѣне, въ видъ на провлачване на единъ по-низкъ или по-високъ тонъ, като аподжатура. П. се е означавала съ особенъ белегъ, и се е запазила и въ мензурната музика.

Пневматика, гр. — силата на вѣтъра, служаща при органа за надуване на свиркитъ, а въ по-ново време — и за привеждане въ движение на механизма.

Повторителенъ (репетиционенъ) знакъ — се нарича двѣтъ черти (външната по-дебела отъ вътрешната), съ две точки ||: || и ||: ||

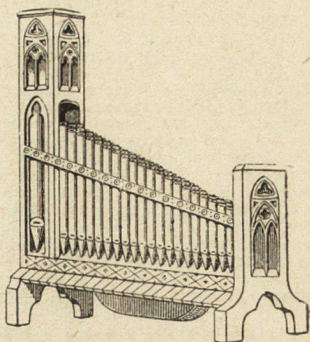
П. з. изисква повторението отъ начало, или отъ нѣкои мѣста, означени съ особенъ знакъ — dal segno

(S) (гл. Реприза).

Повърнато хоро — наричатъ въ нѣкои български крайща — ржченицата.

Позауне, нѣм. Posaune — наричатъ нѣмцитъ тромбона (безвентилова).

Позитивъ, фр. positif — малкъ органъ за стая, въ училище, или молитвенъ домъ—само съ лабиални гласове, безъ педалъ, или съ закаченъ таквъ.

Позитивъ

Пойслъ, Йоханъ Непомукъ баронъ фонъ — Poissl, Johann Nepomuk, Freiherr von — оперенъ компонистъ, род. 15 февр. 1783 въ Хауценцелъ — Бавария, умр. 17 авг. 1865 г. въ Мюнхенъ, ученикъ на Францъ Данци въ Мюнхенъ, придворенъ музикантъ и театраленъ интендантъ тамъ, писалъ: 14 опери и зингшпили, отъ които тритъ му последни: „Провансалската принцеса“, „Подножието“ и „Цайде“ — въ романтически духъ.

Поко, ит. poco = малко.

Поко а поко, ит. poco a poco — значи постепенно, или повече и повече, напр. P. a p. Allegro = постепенно, или повече и повече бързо.

Полака, ит. polacca — (гл. Полонеза).

Поливка, Владимиръ — Polivka, Vladimir — чешки пианистъ и компонистъ, род. 1896 въ Прага, ученикъ на В. Новакъ, живѣе въ Прага, но е билъ нѣколко години професоръ въ консерваторията въ Чикаго, писалъ: две сонати за цигулка и пиано, симфонична поема „Пролѣтъ“, „Малка симфония“, композиции за пиано, и цикли пѣсни.

Полини, Франческо — Pollini, Francesco — пианистъ и компонистъ, род. 1763 въ Лайбахъ, умр. 17 септ.